

ה"ט 19188/11/23 - יסמין בן סדון נגד בילאל שואהנה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ט 19188-11-23 בן סדון נ' שואהנה

לפני	כבוד השופט איתי רגב
מבקשת	יסמין בן סדון
נגד	
משיב	בילאל שואהנה

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת. כמצוין בבקשה (ור' גם החלטה מיום 21.11.23) המבקשת טוענת כי המשיב, שעבד כחשמלאי עבור קבלן המבצע עבודות בניה בבית המבקשת, נכנס לבית והשחית רכוש (גנב לוח חשמל, שפך מלט לצינור החשמל) ואיים על המבקשת: "אתם תשלמו על זה". נטען כי ברקע המעשים המיוחסים למשיב סכסוך שפרץ בינו ובין הקבלן, והאמירה המצוטטת לעיל נאמרה בקשר לדרישת המשיב כי ישולם לו כסף.
2. בדיון במעמד הצדדים, וכפי שצוין בהחלטה האמורה, הוברר כי המשיב לא מסתייג ממתן הצו ביחס לבית המבקשת - אולם הוא מבקש להגבילו, כך שלא יימנע ממנו לעבוד בבית הצמוד לבית המבקשת. המבקשת ובעלה, שנכח אף הוא בדיון, הסתייגו מהבקשה - שכן מדובר בשני בתים שלהם כניסה משותפת. לעמדתם, הגבלת הצו כבקשת המשיבה תאיין אותו, למעשה.
3. בהחלטה מיום 21.11.23 התבקשו הצדדים להגיש הבהרות. המבקשת הגישה את ההבהרות הנדרשות, ומצדו של המשיב לא הוגש דבר.
4. בע"א (חי') 5791-11-21 אמיר שמעוני נ' אתיה דקל (כב' הש' נתנאל, פס"ד מיום 5.12.21) הציג בית המשפט את התנאים לקיומה של הטרדה מאיימת, בחוק ובפסיקה.

"סעיף 2 לחוק [למניעת הטרדה מאיימת] מגדיר הטרדה מאיימת כ:

"2. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול

עמוד 1

לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או

בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת

שירותי שמירה בבתי משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין.

המבחן להיות התנהגותו של "המטריד", הטרדה מאיימת, על פי הסעיף הנ"ל, הוא מבחן אובייקטיבי (היסוד הסובייקטיבי, ככל שהוא נדרש, עולה מעצם הגשת בקשה למתן צו לפי החוק, אך לא די בכך שהאדם מרגיש מוטריד, סובייקטיבית). הסעיף נוקט במבחן של סבירות - מבחן "האדם הסביר", שהוא מבחן אובייקטיבי. על פי הסעיף - על ההטרדה להיות "בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם...".

עוד יש להדגיש, כי המונח הטרדה מאיימת, אינו חל על פנייה אחת אל האדם הטוען להטרדה, אלא הכוונה היא "לדפוס התנהגות" אשר חוזר על עצמו ואשר מקים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד. כך עולה, בבירור, מדברי ההסבר להצעת החוק [הצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת 3028 (23/07/01) עמ' 769] שם נאמר במפורש, כי:

"המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית "Stalking", מתייחס לדפוס התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים [לשון רבים - ת.ש.נ.] אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטריד.

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית...

עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים [שוב לשון רבים - ת.ש.נ.] משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת."

5. בית המשפט ממשיך ומפנה (ס' 12 לפסק הדין וההפניות שם) לפסיקה ולמד כי זו מתייחסת לדרישה לקיומו של "דפוס התנהגות" החוזר על עצמו. מכאן קובע בית המשפט כי "על הטוען להטרדה מאיימת להוכיח שני תנאים מצטברים; האחד - ראיות בדבר הטרדה או איומים, חוזרים ונשנים וכן - קיום חשש סביר, שהמטריד או המאיים יחזרו על התנהגותם." (ס' 13 לפסק הדין).

6. על כך יש להוסיף את הקבוע בפסיקה (למשל ע"א (ת"א) 51286-09-23 פרופ' רון גונן נ' ראמי ח'מיס, כב' הש' א' כהן, פס"ד מיום 23.10.23) כי מטרתו של הליך לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת נועד להפסיק את ההטרדה המאיימת אך לא לתת סעדים שמקומם בהליך משפטי מלא ומקיף.

7. בית המשפט הזכיר שם (בעניין גונן נ' ח'מיס) את הצורך באיזון בין זכויות מתנגשות - במקרה שם בין הערך המוגן של חופש הביטוי והערך המוגן של זכותו של אדם לשלוות חייו ולמניעת הטרדה, ובאופן בו יש לאזן הוא על ידי צמצום והגבלת הצו למניעת הטרדה מאיימת (ור' ההפניה שם, בעמ' 7 לפסק הדין, לע"א 33730-03-23 ח'מיס נ' לופט).

במקרה דנן הערך המוגן הוא חופש העיסוק של המשיב, ואת הפגיעה בו יש לאזן עם הפגיעה בשלוות חייה של המבקשת ומשפחתה.

8. נוכח כל המקובץ, וכאשר מן הראיות ומהעדויות עולה כי האירוע שבלב הבקשה היה אירוע שלא ניתן לומר כי הוא חוזר ונשנה (ואת הסעדים האחרים הנובעים ממנו, ככל שישנם כאלה, יהא על הצדדים לבקש לקבל בהליך משפטי אחר, על פי הצורך), ובשים לב לאיזון הנדרש כאמור לעיל, אני מורה כדלקמן:

9. תנאיו של הצו למניעת הטרדה מאיימת שניתן במעמד צד אחד ביום 9.11.23 (כב' הש' רף) יותרו בתוקפם למשך ארבעה (4) חודשים מהיום.

10. ההגבלה האוסרת על המשיב להמצא במרחק 250 מ' מבית המבקשת ברח' קפלן 40 ביהוד תצומצם באופן שלא יהיה בה כדי למנוע מהמשיב להמצא בבית שכניה של המבקשת - לשם ביצוע עבודות שם ובתיאום ובאישור בעלי הבית שם או מי מטעמם. הכניסה והיציאה מבית השכנים תיעשה, ככן הניתן, מצד הנכס המרוחק מבית המבקשת - ובכל מקרה, מבלי להכנס לבית המבקשת ולחצרו.

11. ההגבלות שבצו למניעת הטרדה מאיימת, כפי שהוטלו, יחולו על המשיב (כפי שנקבע) במישרין או בעקיפין - ומכאן כי הן מתייחסות גם למי מעובדיו או שלוחיו של המשיב.

12. משהסתיימו ההליכים בתיק יושב המוצג שהוגש למזכירות בית המשפט (דיסק און קיי) לידי המבקשת, בעצמה או באמצעות ב"כ. המבקשת תפנה לשם כך למזכירות בית המשפט בתוך 14 ימים - ולא, יירשם כי ויתרה על קבלתו והמזכירות תוכל להשמידו, כמקובל.

ההחלטה תישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ג כסלו תשפ"ד, 26 נובמבר 2023, בהעדר

עמוד 3

הצדדים.